

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Krig Kultur og Danmarks

Citation: Larsen, Karl: "Krig, Kultur og Danmark", i Larsen, Karl: *Krig, Kultur og Danmark*, Gyldendalske Boghandel, Nordisk Forlag, 1916, s. 28. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_17-shoot-idm140615732425888/facsimile.pdf (tilgået 16. oktober 2021)

Anvendt udgave: Krig, Kultur og Danmark

det passede ham? Havde han ikke i Historien Gang paa Gang slaaet i Bordet overfor de høje Lovgivere og Dommere, saa at de tabte Hovedet, stundom endog i beklageligt bogstavelig Forstand. Hvorpaa Tjeneren forlangte en *ny* Ret udarbejdet, som Lovgiverne ærbødigst præsterede, Dommerne ærbødigst dømte efter, og Magten ærbødigst eksekverede — *saa længe det passede ham.*

Jeg mindedes fra vor danske Historie en lille Anekdote, der indeholdt et overmaade dybt Perspektiv. Det var Fortællingen fra 1660 om Mødet paa Slotsbroen i København mellem Rigsraaden *Otte Krag* og Stadens Borgmester *Nansen.*

Adelsmanden viste truende mod Blaataarn og spurgte den revolutionært sindede Borgmester, om han vel huskede paa, hvad *det* kunde komme til at rumme. Men Nansen pegede op mod Stormklokken i Raadhustaaernet og bad Rigsraaden ikke glemme *den.*

Det var den *bestaaende* Rets Mand, der viste hen til *Fængslet*, for der *laa* Magten nede og vogtede Retten, som den for Øjeblikket var. Men Nansen svarede med Apellen til *Alarntaaernet*, for dér *hang* Magten oppe, der kunde skabe en *kommende* Ret. Thi bag Stormklokken stod Borgernes militære Organisation, der lige havde staaet sin Prøve i Krudtrøg og Kugler.

De danske *Bønder* lod ogsaa deres Røst høre i 1660. Deres sørgelige og for Landets Trivsel skæbnesvangre Stilling var forlængst erkendt,